

РЕШЕНИЕ

№ 26630

гр. София, 01.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
публично заседание на 01.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **9352** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на „Ивис проектиране и дизайн“ ООД, чрез адв. М. П., срещу Заповед № РОК25-РД09-135/24.07.2025 г. на кмета на Столична община - район „О. купел“, с която е наредено „Ивис - проектиране и дизайн“ ООД,[ЕИК], с управители: В. Д., И. Л. и М. Л., да премахне незаконосъобразно поставените преместваеми обекти: „Преместваеми обекти: 2 броя автоматични бариери и охранителна будка, находящи се в ПИ с КИ 68134.4329.1656 - улица, и ПИ с КИ 68134.4329.912 — незастроен УПИ IV-912, кв.55В по плана на [населено място], м. „в.з. Горна баня“, с административен адрес: [улица]при кръстовище с [улица]и кръстовище с [улица], район „О. купел“, [населено място].

С жалбата се поддържа, че оспорената заповед е незаконосъобразна и се прави искане за прогласяването ѝ за нищожна, алтернативно да бъде отменена. Излагат се съображения, че е насочена към субект, за който няма доказателства, че е извършил описаните в нея действия. Твърди се, че от съставените констативни актове и от мотивите на заповедта е видно, че няма доказателства, че именно „Ивис - проектиране и дизайн“ ООД е поставило описаните в нея обекти. Според жалбоподателя липсват доказателства кога и от кого са поставени, тъй като цитираните в диспозитива поземлени имоти не са собственост на дружеството и няма основание то да е отговорно за фактическите действия, които са извършени в тях. Твърди, че описаната в диспозитива на оспорената заповед улица не съществува. Съгласно действащия план за регулация е предвидена [улица] - о.т. 523, която обаче не е реализирана, планът за улична регулация не е приложен по смисъла на § 22, ал. 1, т. 1, б. „в“ от ЗР на ЗУТ. Засегнатите имоти и части от имоти

не са отчуждени, съответно не е одобряван инвестиционен проект, не е издавано разрешение за строеж и не е извършено строителство на улица. Поддържа се в тази връзка, че визираните в оспорената заповед съоръжения се намират в неотчуждените за [улица]. Оспорват се изводите на органа, че описаните в диспозитива на обжалваната заповед „два броя автоматични бариери“ са преместваеми обекти, като се излагат съображения, че съгласно чл. 56, ал. 1 от ЗУТ върху поземлени имоти могат да се поставят: (1) преместваеми увеселителни обекти; (2) преместваеми обекти за административни, търговски и други обслужващи дейности; (3) преместваеми обекти за временно обитаване при бедствия и (4) преместваеми обекти, свързани с отбраната и сигурността на страната, а бариерите не попадат в нито една от групите изброени обекти, като, освен това, те нямат самостоятелна функция. Твърди се, че са част от оградата на поземлен имот с идентификатор 68134.4329.912, която представлява лека прозирна ограда, за която не се изисква одобряване на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж на основание чл. 151, ал. 1, т. 11 от ЗУТ. Излагат се доводи, че описаната в оспорената заповед „охранителна будка“ е подвижна и може да бъде премествана непрекъснато на различни места в поземлен имот с идентификатор 68134.4329.912 и съответно също не покрива нито една от функциите, посочени в чл. 56, ал. 1 от ЗУТ.

В откритото съдебно заседание жалбоподателят се представлява от упълномощения процесуален представител адв. П., която поддържа жалбата, като представя и писмени бележки.

Ответникът - кметът на СО - район „О. купел“, с представения писмен отговор и в съдебното заседание, чрез процесуалния си представител юрк. Б., оспорва жалбата като неоснователна. Поддържа, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила и материалния закон.

С. градска прокуратура, редовно призована, не се представлява в производството и не взема становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Липсва спор по делото, а това се и установява от представените с преписката писмени доказателства, че административното производство е започнало във връзка с препратен от НАГ - СО сигнал с вх. № РОК-ТК00-22/31.07.2020г. на СО - район „О. купел“ за поставени две бариери на [улица] и за незаконно изградени огради от трети лица в имот с идентификатор 68134.4329.1350. В писмото от НАГ – СО е посочено, че в жалбата се изнасят твърдения, че от двете страни на [улица] е изградена ограда и са поставени бариери. За същите няма одобрени строителни книжа по надлежния ред, във връзка с което е указано на районната администрация извършването на проверка на основание чл. 223, ал. 2 ЗУТ.

Съставени са констативен акт № 108 от 03.11.2020г. и констативен акт № 109 от 03.11.2020г. за извършени на същата дата проверки от длъжностни лица при СО - район „О. купел“ относно законността на преместваеми обекти: две бариери и охранителна кабина, поставени върху имот - публична общинска собственост.

Срещу съставените констативни актове с № 108 от 03.11.2020г. и № 109 от 03.11.2020г. е постъпило възражение с вх. № РОК20-ТК00-22-/6/16.11.2020г. от „Ивис – проектиране и дизайн“ ООД.

Видно е от приложеното с преписката писмо с вх. № РОК20-ТК00-22-10/27.01.2021г. от директор на ДОСК - НАГ, че постъпилата в Дирекция „Общински строителен контрол“ административна преписка с вх. № САГ20-ТК00-1135-/7/30.11.2020г., с приложени констативни актове относно: „Две бариери“ и „Охранителна кабина“, находящи се във в.з. „Горна баня“, [улица], е върната на

СО - район „О. купел“ поради невъзможността административните производства да бъдат приключени с издаването на законосъобразни индивидуални административни актове, като са изложени забележки, касаещи бариерите и охранителната кабина в участък от [улица]. Дадени са указания на кмета на СО - район „О. купел“ да възложи на длъжностните лица по чл. 223, ал. 2 ЗУТ да извършат нова преценка на обектите.

С писмо с изх. № РОК20-ТК00-22-(21) от 07.03.2023г. по описа на СО - район „О. купел“ до главния архитект на СО е изпратена по компетентност комплектована административна преписка: а/ на основание чл. 57а ЗУТ за незаконен преместваем обект: „два броя автоматични бариери“, и б/ на основание чл. 225а ЗУТ за незаконен строеж: „охранителна будка“, намиращи се в имот с КИ 68134.4329.1656, отреден за улица - публична общинска собственост без АОС, кв.55А, м. „в.з. Горна баня“, с административен адрес: [улица]между [улица]и [улица]. Изложено е, че по случая има прекратена административна преписка от 01.2021г., съставени два констативни акта № 108/2020г. и № 109/2020г. и възражение от извършителя „Ивис - проектиране и дизайн“ ООД с вх. № РОК20-ТК00-22-6/16.11.2020г. Посочено е, че от януари 2022г. преписката е подновена въз основа на жалба с вх. № РОК20-ТК00-22-11 от 01.11.2021г. от съсобственици на съседен УПИ VIII-337, кв. 55а, като след подробен анализ на представени документи от жалбоподателите и на указание от НАГ - СО е съставен нов констативен акт № 521 от 13.10.2022г. от служители по чл. 223, ал. 2 ЗУТ в отсъствието на извършителя, съобщен по реда на § 4, ал. 2 от ДР на ЗУТ чрез залепване на съобщение на самия имот - [улица].

Приложен е с преписката цитираният констативен акт № 521 от 13.10.2022г., съставен от работна група на СО - район „О. купел“.

С писмо от НАГ - СО към рег. № РОК20-ТК00-22/2023г. административната преписка е върната, като е посочено, че до отстраняване на посочените в писмото нередовности производството не може да бъде продължено с издаване на последващи административни актове по реда на чл. 57а и чл. 225а ЗУТ.

Установява се от представения констативен протокол № 14/27.09.2024г., че длъжностни лица при район „О. купел“ - СО са извършили проверка във връзка с преписка № РОК20-ТК00-22-(11)/01.11.2021г. на място на [улица]и [улица], в.з. Горна баня, при която е установено, че на кръстовището на посочените [улица]и [улица]е демонтираното рамо от автомобилна бариера модел „Beninca“. Предписано е на основание чл. 223 ЗУТ в седемдневен срок да се демонтира и колонката, заедно с електрозахранването, на бариерата от "Ивис Дизайн" ООД и да бъде предоставен документ за съгласие от собствениците на южния имот. Извършено е отбелязване за връчване на протокола срещу подпис на И. Л. и е указано да се яви за връчване на констативен акт № 551. Към протокола е приложен и снимков материал.

Установява се от представения констативен акт (КА) № 6/14.03.2025 г. (л. 62 от делото), че на посочената дата служители от отдел УТКРКС на СО - район "О. купел" са извършили последваща проверка на обект: Преместваеми обекти: 2 броя автоматични бариери и охранителна будка, находящи се в ПИ с идентификатори 68134.4329.1656 - улица, и 68134.4329.912 - незастроен УПИ IV-912, кв. 55В по плана на [населено място], м. „в.з.Горна баня“, с административен адрес: [улица]при кръстовище с [улица]и кръстовище с [улица], район „О. купел“ - СО. Отбелязано е в КА, че ПИ с идентификатор 68134.43229.1656 по КККР е отреден за [улица]от о.т. 523 до о.т. 524, с площ от 317 кв.м по кадастър и по графични данни. Улицата по ПУП разделя кв. 55А от кв.55В и е с неприложена регулация по ЗУЗСО. ПИ с идентификатор 68134.4329.912, незастроен и урегулиран за УПИ IV-912, кв. 55В, м. "в.з.Горна баня" е собственост на М. Д. М.. Изложени са констатации, че имотите, върху които е поставен преместваем обект, са собственост на: публична общинска собственост на Столична община, липсва АПОС, неприложено отчуждаване по ЗОС и

по чл. 17, ал. 3 и ал. 5 ЗУТ. Малка част - 26,49 кв.м, от ПИ с идентификатор 68134.4329.9359 са описани в АОС № 4199/03.01.2020г. За незастроения частен УПИ IV-912, кв. 55В, е наличен нот. акт № 2, т. XLV, дело № 10757 от 22.04.2004г. на М. Д. М.. Проверяващите са приели, че преместваемите обекти са изпълнени от "Ивис - проектиране и дизайн" ООД. При извършената проверка на място е установено, че в имота - публична общинска собственост с идентификатор 68134.4329.1656 и частен имот с идентификатор 68134.4329.912, с административен адрес: [улица], са поставени: 2 броя алуминиеви автоматични бариери - на кръстовището на [улица]с [улица] кръстовището с [улица], както и алуминиева охранителна будка, разположена на уличното платно пред УПИ IV-912, кв. 55Б, срещу притежаваните от извършителите два имота - УПИ VI-339, VII-338, кв.55А. Общински имот [улица]е преграден за достъп на ППС, линейки, пожарни автомобили, експлоатационните дружества и се възпрепятства преминаване на засегнати собственици на УПИ VIII-337, УПИ IX-334, УПИ VI-339, УПИ V-343 в кв. 55А и на УПИ IV-912, УПИ V-344, УПИ VI-345 в кв. 55Б.

Относно изпълнението на преместваемите обекти са изложени следните констатации: а/ 2 броя тип „автоматични бариери“, готово изделие „Beninsa“ се състоят от: червена метална колонка с приблизителни размери 40x40x100см и бяла спускаща и вдигаща алуминиева греда и падащи вертикални ламели, с дължина на гредата 330 см, дебелина около 10 см и височина около 0,70 м спрямо прилежащия терен. Захранени са подземно с електрическа енергия от МКТП пред частен имот УПИ VII-338 на извършителите, като и двата броя бариери имат четец за дистанционно управление; охранителна алуминиева будка е с размери 240см x 320см и Н 240 см. Будката е изпълнена върху стоманобетонова настилка. Захранена е въздушно/подземно с електрическа енергия от МКТП пред частен имот УПИ VII-338.

Посочено е, че монтажът на преместваемите обекти: 2 броя автоматични бариери и охранителна будка в [улица]е извършен без одобрена схема за поставяне и проектна документация и монтаж в чужди имоти без съгласието на собствениците и без договор за наем. Поставени са без разрешения за поставяне по чл. 56 ЗУТ и чл. 18 от НПОРИМДЕРДТСО и без да са въведени в експлоатация от органа, издал разрешението за поставяне. Като нарушени разпоредби са посочени: чл. 56, ал. 2 и ал. 13 ЗУТ, чл. 56, ал. 5 ЗУТ, раздел IV чл. 24, чл. 26 и чл. 26а от НПОРИМДЕРДТСО, глава VI, чл. 80 от НПОРИМДЕРДТСО. Изложено е, че констативният акт е основание за започване на административно производство по чл. 57а, ал. 1, т. 1 и т. 2 и ал. 3 ЗУТ и чл. 81 от НПОРИМДЕРДТСО за премахване на незаконни преместваеми обекти: два броя автоматични бариери и охранителна будка, находящи се в ПИ с идентификатор 68134.4329.1656 - улица, и ПИ с идентификатор 68134.4329.912 - незастроен УПИ IV-912, кв. 55В по плана на [населено място], м. „в.з. Горна баня“, с административен адрес: [улица], район „О. купел“.

С протокол № 26 от 11.04.2025г. работна група по чл. 223, ал. 2 ЗУТ е удостоверила, че констативен акт с № 6 от 14.03.2025г. е оповестен по реда на § 4 от ДР на ЗУТ чрез изпращане на съобщение изх. № РОК20-ТК00-22-39/08.04.2025г. с обратна разписка, върнато като неполучено. Удостоверено е, че друг екземпляр от съобщението за констативния акт е залепен на дата 11.04.2025г. на таблото в район „О. купел“. Съобщението е свалено на 18.04.2025г.

Представен е и протокол № 41 от 16.07.2025г., съставен от служители в отдел УТКРКС при СО - район „О. купел“, с който е удостоверено, че констативният акт е връчен на 14.04.2025г. на наследник на собственика на УПИ IV-912, кв. 55в, в.з. „Горна баня“, а обратна разписка от съобщение до извършителите е върната с клеймо „непотърсено“ с дата 10.04.2025г. Констативният акт е оповестен на 10.06.2025г. чрез залепване съгласно § 4 от ДР на ЗУТ на съобщение изх. № РОК20-ТК00-22-39/08.04.2025г. на имота с адрес: [улица], вилна зона „Горна баня“.

Видно от представеното по делото уведомление с рег. № РОК20-ТК00-22-(53) от 25.08.2025г. от „Ивис – проектиране и дизайн“ ООД като адрес за кореспонденция дружеството е посочило и адрес: [населено място], неизградена [улица].

Производството е приключило с издаване на оспорената в настоящото производство Заповед № РОК25-РД09-135/24.07.2025 г. на кмета на Столична община - район „О. купел“. Издателят на процесната заповед, въз основа на констатациите в гореописания КА, е приел, че преместваемите обекти представляват: 2 броя тип „автоматични бариери“, готово изделие марка „Beninca“, съставено от: червена метална колонка за автоматично задвижване с приблизителни размери 40x40x100 см и бяла спускаща и вдигаща алуминиева греда с падащи вертикални ламели, с дължина на гредата 330 см, дебелина около 10 см и височина около 0,70 м спрямо прилежащия терен; охранителна алуминиева будка с размери 240 см x 320см и Н 240см, от бели сандвич-панели и остъкляване, изпълнена върху стоманобетонова настилка. Преместваемите обекти са запазени с електричество подземно с кабел от МКТП пред частен имот УПИ VII-338 на извършителите, като и двата броя бариери имат четец за дистанционно управление към колонката за автоматично задвижване. Изложени са мотиви, че имотите, върху които са поставени преместваемите обекти, са отредени по ОУП на Столична община за устройствена зона „Жм2 - жилищна зона за малкоетажно застрояване с допълнителни, специфични изисквания по ЗУЗСО“. Приел е, че преместваемите обекти са поставени без одобрена схема за поставяне и проектна документация, поставяне/монтаж в чужди имоти без съгласие на собствениците - частно лице и Столична община, и без договор за наем, в нарушение на чл. 56, ал. 2 и ал. 5 ЗУТ. Поради това и на основание чл. 57а, ал. 1, т. 1 и т. 2 и ал. 3, ал. 6 и ал. 7 ЗУТ във вр. с чл. 56, ал. 1, т. 2, ал. 2 и ал. 5 ЗУТ, във връзка с глава VII от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, кметът на СО - район „О. купел“ е разпоредил „Ивис - проектиране и дизайн“ ООД да премахне незаконосъобразно поставените преместваеми обекти.

Представени са с преписката констативен протокол № 1 от 22.08.2025г. от извършена на същата дата проверка от длъжностни лица от районната администрация относно изпълнението на Заповед № РОК25-РД09-135/24.07.2025 г., видно от който на управител на „Ивис – проектиране и дизайн“ ООД е указано да се яви в СО – район „О. купел“ за получаване на всички документи по преписката и е указан срок за доброволно изпълнение на заповедта.

Заповед № РОК25-РД09-135/24.07.2025 г. на кмета на СО – район „О. купел“ е връчена на жалбоподателя на 25.08.2025г., видно от извършеното отбелязване върху същата /л.25 от делото/, а жалбата е подадена в съда на 03.09.2025г.

Приложени са по преписката изпратени писма от СО – район „О. купел“ до директора на „Център за градска мобилност“ и изпълнителните директори на „ЕРМ – Запад“ ЕАД, относно предприемане на действия по насрочено принудително изпълнение на заповедта на 22.08.2025г., докладна записка от главен експерт в отдел УТКРКС с вх. № РОК20-ТК00-22-(49) от 20.08.2025г., възражение от „Ивис – проектиране и дизайн“ ООД, писмо с изх. № РОК20-ТК00-22-(49) от 25.08.2025г. от кмета на СО – район „О. купел“, с което постъпилото възражение не се уважава, и сигнал от „Ивис – проектиране и дизайн“ ООД до СРП, входящ в районната администрация с рег. № РОК24-ТД26-536-(4) от 01.09.2025г.

Допълнително в съдебното производство като писмени доказателства са представени уведомления от „Ивис – проектиране и дизайн“ ООД до кмета на район „О. купел“ с рег. № РОК20-ТК00-22-(56) от 24.09.2025г. относно доброволно изпълнение на заповедта и съставен от служители по чл. 223, ал. 2 ЗУТ при СО – район „О. купел“ констативен протокол № 49 от 19.11.2025г., видно от който при проверка на място е установено, че адресатът на заповедта,

въпреки декларираното намерение чрез уведомление с рег. № РОК20-ТК00-22-(56) от 24.09.2025г., не е извършил доброволно премахване на преместваемите обекти.

За установяване компетентността на издателя на акта по делото е представена Заповед № СОА25-РД09-1193 от 03.02.2025г. на кмета на Столична община, съобразно т. 7.33 от която на кметовете на райони на Столична община са предоставени правомощия да издават заповеди за премахване на обектите по чл. 56, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 от ЗУТ на основание чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ и чл. 81, ал. 2 от НПОРИМДЕРДТСО.

За изясняване на делото от фактическа страна е изслушана и е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице А. А., което съдът изцяло кредитира като пълно, компетентно и обективно дадено. Съобразно експертното заключение поземлени имоти с идентификатори 68134.4329.1656 и 68134.4329.912 попадат в обхвата на действащ ПУП - ЗРКП на м. „Вилна зона Горна баня“ /разширение на кв. Горна баня/, одобрен с Решение № 112 по Протокол № 32/18.12.2001г. на СОС и Решение № 25 по Протокол № 28/15.04.2002г. на СОС за яфг. Вещото лице установява, че ПИ с идентификатор 68134.4329.1656 по КККР с площ от 317 кв.м по действащия ПУП попада преобладаващо в уличната регулация на [улица] - о.т. 524 ([улица]) и много малка част - около 1 кв.м, изчислена графически, в УПИ VI-339 и УПИ VII-338 от кв. 55а. ПИ с идентификатор 68134.4329.912 по КККР с площ от 1891 кв.м по действащия ПУП попада частично в УПИ IV-912 и УПИ VII-общ. от кв. 55В и около 153 кв.м попадат в уличната регулация на [улица] - о.т.540 - о.т. 523 ([улица]) и [улица] - о.т. 524 ([улица]). Вещото лице дава заключение, че действащият ПУП в частта на [улица] - о.т. 524 ([улица]) не е приложен. На място в частта на о.т. 524 - о.т. 523 има улица, но не в габарита, предвиден по действащия ПУП. Установява, че на място поземлен имот с идентификатор 68134.4329.912 е ограден откъм [улица]и към [улица]с прозирна ограда /от стоманобетоннови стълбове и 4-5 реда хоризонтална тел между тях/ и поставена от външната страна непрозирна мрежа за ограда, която отговаря на чл. 151, ал. 1, т. 11 ЗУТ. Въз основа на геодезическата снимка (заснемане), приложена по делото, вещото лице дава заключение, че колоната на бариерата в близост до кръстовището с [улица]е поставена в ПИ 68134.4329.912, в частта извън оградата, която част попада в уличната регулация, колоната на бариерата в близост до кръстовището с [улица]е поставена в ПИ 68134.4329.434 в частта извън оградата, която част попада в уличната регулация, а охранителната будка е поставена в ПИ 68134.4329.912 в частта извън оградата, която попада в уличната регулация.

Други относими доказателства не са ангажирани по делото.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 215, ал. 4, пр. 1 ЗУТ срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, и от активно легитимирана страна – адресат на оспорвания административен акт, на която е наредено премахването на преместваеми обекти.

При извършената по реда на чл. 168 АПК проверка за законосъобразността на оспорвания акт на всички основания, посочени в чл.146 АПК, съдът приема, че жалбата, разгледана по същество, е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Оспорената заповед е издадена в предвидената от закона форма и съдържание, от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, поради което не са налице основания за отмяна или обявяване на нищожност на акта съгласно чл. 146, т. 1 и т. 2 АПК. Кметът на СО - район „О. купел“ е надлежно оправомощен да издава заповеди за премахване на преместваеми обекти по чл. 57а, ал. 3 ЗУТ с представената Заповед № СОА25-РД09-1193/03.02.2025 г. на кмета на Столична община – т. 7.33. Последното е допустимо съгласно разпоредбата на § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ, според която кметът на общината може да предостави свои функции по този закон на

заместниците си, на главния архитект на общината и на други длъжностни лица от общинската (районната) администрация.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административния акт - чл. 59, ал. 2 и ал. 3 АПК, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му, органът, адресатът, датата на издаване, налице е разпоредителна част, съдържа се посочване на ред за оспорване и подпис на издателя.

При постановяването на заповедта не са допуснати нарушения на процесуалните правила, установени в чл. 57а ЗУТ, които да бъдат определени като съществени и да мотивират отмяната ѝ. Процедурата по издаване на заповед по реда на чл. 57а, ал. 3 ЗУТ изисква преди издаването на окончателния административен акт да бъде съставен констативен акт - чл. 57а, ал. 2 ЗУТ, от служителите по чл. 223, ал. 2 ЗУТ, т.е., от служители по контрол на строителството, който да установява обстоятелствата по чл. 57а, ал. 1 ЗУТ, т.е. релевираните от закона факти, при наличието на които е допустимо издаването на заповед за премахване. В случая в съответствие с разпоредбата на ал. 2 на чл. 57а ЗУТ заповедта е издадена въз основа на констативен акт № 6/14.03.2025г., съставен от длъжностни лица на районната администрация с функции по чл. 223, ал. 2 ЗУТ, с което е поставено началото на административното производство по реда на чл. 57а, ал. 3 ЗУТ. Верността на записването в констативния акт не е оспорена от страните, поради което съдът счита за доказано длъжностното качество на съставителите на акта, респективно тяхната компетентност по изготвяне на подобни актове. Констативният акт е обявен по реда на § 4, ал. 1 от ДР на ЗУТ чрез залепване на 10.06.2025г. на съобщение на посочения адрес за кореспонденция и на информационното табло в район „О. купел“, като датата на поставянето и свалянето му от таблото за обявления на органа е удостоверена с подписите на две длъжностни лица.

Не се установява несъответствие между обстоятелствата, установени при проверката на място, и фактическите констатации в мотивната част на заповедта. Преценката на органа е направена след обсъждане на релевантните факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК. Съобразно служебното начало в процеса ответникът е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неправилно приложение на материалния закон, тъй като релевантните по случая факти са били правилно установени в административното производство и вярно са подведени под съответните разпоредби.

Заповедта е издадена и при правилно приложение на материалния закон, поради което не е осъществено основание по чл. 146, т. 4 АПК за нейната отмяна.

Съгласно разпоредбата на чл. 56, ал. 1, т. 2 ЗУТ върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми обекти за административни, търговски и други обслужващи дейности. Според чл. 56, ал. 2 ЗУТ за обектите по ал. 1, т. 1, 2 и 5 се издава разрешение за поставяне въз основа на схема и проектна документация, одобрени от главния архитект на общината. Схемата за поставяне определя пространственото разположение, вида, типа, размерите и предназначението на обекта по ал. 1, т. 1, 2 и 5. Условието и редът за издаване на разрешението за поставяне на обектите, за одобряването и за изискванията към схемата и проектната документация се определят с наредба на общинския съвет, като в наредбата, в зависимост от вида и предназначението на обекта, се поставя изискване за предоставяне на инженерно-техническа част или конструктивно становище. Така и съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (НПОРИМДЕРДТСО) поставяне на преместваеми обекти и на рекламни елементи се извършва въз основа на

разрешение за поставяне, а ал. 6 от същата разпоредба предвижда, че преместваем обект или рекламен елемент, който не е поставен по реда на ал.1 и 2 или не отговаря на други изисквания, определени с нормативен акт, подлежи на премахване на основание чл. 57а от ЗУТ. Според чл. 56, ал. 5 ЗУТ в чужди поземлени имоти разрешение за поставяне на обекти по ал. 1 се издава въз основа на изрично писмено съгласие от собственика на поземления имот или писмен договор за наем на заетата от преместваемия обект площ.

Основанията за издаването на заповед по чл. 57а, ал. 3 ЗУТ са алтернативно изброени в ал. 1 на същата разпоредба, като осъществяването на което и да е от тях поражда правомощието на органа при условията на обвързана компетентност да разпореди премахването на преместваемия обект. С чл. 57а, ал. 1, т. 1 ЗУТ е предвидено, че обектите по чл. 56, ал. 1 се премахват, когато са поставени без одобрена схема, когато такава се изисква, и/или без разрешение, в противоречие със схемата и/или в противоречие с издаденото разрешение.

В случая няма спор между страните относно вида и характеристиките на обектите и определянето им като преместваеми по см. на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ, съобразно която норма "преместваем обект" е обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж. В този смисъл е и практиката на Върховния административен съд, например, решение № 6283 от 18.05.2017 г. по адм. д. № 13646/2016 г., II о., в което се приема, че съоръжения като процесните бариери, предназначени да регулират достъпа до имот, не представляват строежи, а преместваеми обекти по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ, независимо от начина им на закрепване към терена, включително чрез фундамент. В тази връзка и като взе предвид фактическите установявания относно конструкцията на процесните обекти и начина на прикрепването им към терена, съдът приема, че те представляват преместваеми такива по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ и чл. 56, ал. 1, т. 2 ЗУТ - за административни, търговски и други обслужващи дейности. Не се твърди и не се установява начин на ползване, различен от този по чл. 56, ал. 1 ЗУТ, който да изключва прилагането на разпоредбата на чл. 57а ЗУТ.

Жалбоподателят не твърди, а и не доказва, че за процесните обекти има издадено разрешение за поставяне, доколкото и в съдебното производство не се представят доказателства /разрешение за поставяне, схема и проектна документация/, от които жалбоподателят да може да извлече благоприятни за себе си правни последици. При това положение правилно е установена от ответника и втората предпоставка за премахване на обектите, изразяваща се в поставянето им без одобрена схема и проектна документация и без изискващото се разрешение за поставяне. Ирелевантно според настоящия състав за материалната законосъобразност на акта е дали предвиденото регулационно мероприятие е проведено, съответно извършено ли е отчуждаване от поземления имот, върху който са поставени обектите или не, доколкото за поставяне на преместваем обект и в собствен и в чужд имот е необходимо издаване на разрешение за поставяне – арг. чл. 56, ал. 2 ЗУТ, а такава в случая липсва.

Съдът приема за неоснователно възражението за неустановена собственост, като в тази връзка

необходимо е да се посочи, че жалбоподателят оспорва собствеността на процесните обекти единствено с общо отрицание, без да сочи друго лице като собственик или ползвател, както и не ангажира доказателства в тази насока. Обратно, въз основа на съвкупната преценка на събраните по делото доказателства се налага изводът, че органът обосновано е приел за установено, че процесните преместваеми обекти са поставени от „Ивис – проектиране и дизайн“ ООД, поради което и правилно оспорващото дружество е определено като адресат на задължението за премахване по чл. 57а ЗУТ.

В заключение настоящият съдебен състав приема, че кумулативно са налице юридическите факти - елементи от правопораждащия фактически състав на соченото от ответника основание по чл. 57а, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗУТ, с които правната норма свързва издаването на заповед по чл. 57а, ал. 3 ЗУТ за премахване на незаконосъобразно поставени преместваеми обекти. Съжденията на административния орган в тази насока са подкрепени с достатъчно относими доказателства за осъществени факти и обстоятелства, които да изпълнят съдържателно посочената хипотеза на закона. При това положение се налага изводът, че заповедта е издадена в съответствие с материалния закон и не са налице основания за отмяната ѝ по чл. 146, т. 4 АПК.

Процесната заповед е издадена и в съответствие с целта на закона, формулирана в чл. 1, ал. 4 НПОРИМДЕРДТСО, а именно да се осигури спазването на устройствените и строителните правила за безопасност на преместваемите обекти и на рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и осъществяването на рекламната дейност по начин, който да допринесе за формиране на благоприятна жизнена среда и добър естетически облик на населените места в Столична община.

По гореизложените съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна и подлежи на отхвърляне, тъй като Заповед № РОК25-РД09-135/24.07.2025 г. на кмета на СО - район „О. купел“ е законосъобразен акт и не са осъществени основанията по чл. 146 АПК, които да обуславят отмяната ѝ.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора искането на представителя на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено, като в тежест на жалбоподателя следва да се възложи заплащането на юрисконсултско възнаграждение съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 3 АПК в размер на 102,26 евро /сто и две евро и двадесет и шест евроцента/, определен от съда съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 72 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Ивис – проектиране и дизайн“ ООД срещу Заповед № РОК25-РД09-135/24.07.2025 г. на кмета на Столична община - район „О. купел“.

ОСЪЖДА „Ивис - проектиране и дизайн" ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община сумата в размер от 102,26 евро /сто и две евро и двадесет и шест евроцента/, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: